

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA ZA PRAVA

PRVI ODJEL

PREDMET GLAVAK protiv HRVATSKE

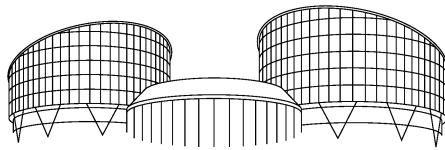
(Zahtjev br. 73692/12)

PRESUDA

STRASBOURG

5. listopada 2017. godine

Ova je presuda konačna, no može biti podvrgnuta uredničkim izmjenama.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA ZA PRAVA

U predmetu Glavak protiv Hrvatske,

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući u Vijeću u sastavu:

Kristina Pardalos, *predsjednica*,

Ksenija Turković,

Pauliine Koskelo, *suci*,

i Renata Degener, *zamjenica tajnika Odjela*.

nakon vijećanja zatvorenog za javnost održanog 12. rujna 2017. godine,
donosi sljedeću presudu koja je usvojena navedenog datuma:

POSTUPAK

1. Postupak u ovome predmetu pokrenut je temeljem zahtjeva (br. 73692/12) protiv Republike Hrvatske što ga je 22. listopada 2012. godine hrvatski državljanin g. Branko Glavak („podnositelj zahtjeva”) podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”).

2. Podnositelja zahtjeva zastupao je g. S. Kačer, odvjetnik iz Čakovca. Vladu Republike Hrvatske („Vlada”) zastupala je njezina zastupnica gđa Š. Stažnik.

3. Dana 20. travnja 2015. godine Vlada je obaviještena o prigovoru u vezi s podnositeljevim pravom na pošteno suđenje, a ostatak zahtjeva proglašen je nedopuštenim temeljem pravila 54. stavka 3. Poslovnika Suda.

ČINJENICE

I. OKOLNOSTI PREDMETA

4. Podnositelj zahtjeva rođen je 1954. i živi u Donjem Kraljevcu.

5. Podnositelj zahtjeva podnio je 15. listopada 2001. godine tužbu protiv privatne osobe Općinskom sudu u Čakovcu, tražeći da se ugovor o doživotnom uzdržavanju proglasi ništavim, da se određeni upisi u zemljišnim knjigama izmijene i da se određena imovina uključi u ostavinu

njegova pokojnog oca. Na prvom ročištu za glavnu raspravu podnositelj zahtjeva postavio je vrijednost predmeta spora u visini od 101.000 hrvatskih kuna (HRK).

6. Općinski sud u Čakovcu je 4. veljače 2005. godine odbacio tužbu podnositelja zahtjeva kao nedopuštenu. Podnositelj zahtjeva podnio je žalbu protiv prvostupanjske odluke. Dana 12. svibnja 2005. godine Županijski sud u Čakovcu odbio je žalbu podnositelja zahtjeva i potvrdio prvostupanjsko rješenje.

7. Podnositelj zahtjeva je tada izjavio reviziju Vrhovnom sudu Republike Hrvatske. Dana 19. travnja 2006. godine Vrhovni sud Republike Hrvatske prihvatio je reviziju podnositelja zahtjeva, ispitao njezinu osnovanost i ukinuo odluke nižih sudova, te naložio ponovno razmatranje predmeta.

8. Dana 17. veljače 2009. godine, u novom postupku, prvostupanjski je sud donio presudu u korist podnositelja zahtjeva.

9. Tuženik, T.B., podnio je žalbu, te je 10. lipnja 2010. godine Županijski sud u Čakovcu preinačio prvostupanjsku presudu.

10. Podnositelj zahtjeva je tada izjavio reviziju. Vrhovni sud Republike Hrvatske je 21. rujna 2011. godine proglasio reviziju podnositelja zahtjeva nedopuštenom *ratione valoris* jer je bila ispod praga od 100.000 hrvatskih kuna, s obzirom da je tužba podnositelja zahtjeva uključivala tri zasebna tužbena zahtjeva koja su se temeljila na različitim činjeničnim i pravnim osnovama - stoga se iznos vrijednosti predmeta spora morao podijeliti na tri. Vrhovni sud Republike Hrvatske nije dao nikakvo obrazloženje o tome zašto je prihvatio prethodnu reviziju podnositelja zahtjeva i odlučio o osnovanosti.

11. Ustavni sud Republike Hrvatske je 12. srpnja 2012. godine odbacio kao nedopuštenu ustavnu tužbu koju je podnositelj zahtjeva naknadno podnio.

II. MJERODAVNO DOMAĆE PRAVO I PRAKSA

12. Mjerodavno domaće pravo i praksa navedeni su u predmetu *Vusić protiv Hrvatske* (br. 48101/07, odlomci 16.-19., 1. srpnja 2010.).

PRAVO

I. NAVODNA POVREDA ČLANKA 6. STAVKA 1. KONVENCIJE

13. Podnositelj zahtjeva prigovorio je da je način na koji je Vrhovni sud Republike Hrvatske odbacio njegovu reviziju kao nedopuštenu povrijedio

njegovo pravo na pošteno suđenje. Pozvao se na članak 6. stavak 1. Konvencije koji glasi kako slijedi:

„Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi ... svatko ima pravo da sud ... ispita njegov slučaj ...”

A. Dopuštenost

14. Sud je utvrdio kako zahtjev nije nedopušten u smislu članka 35. stavka 3. točke a. Konvencije. Primjećuje i da nije nedopušten ni po kojoj drugoj osnovi. Stoga se mora proglasiti dopuštenim.

B. Osnovanost

1. Tvrdnje stranaka

15. Podnositelj zahtjeva tvrdio je da je Vrhovni sud Republike Hrvatske 19. travnja 2006. godine, odlučivši o osnovanosti njegove revizije, prihvatio da je bila dopuštena, no zatim ju je 21. rujna 2011. godine odbacio kao nedopuštenu, ne navodeći nikakve razloge za odstupanje od svoje prethodne odluke. Stoga je povrijedio njegovo pravo na pošteno suđenje.

16. Vlada je tvrdila da je odluka kojom se revizija podnositelja zahtjeva odbacuje kao nedopuštena bila utemeljena na zakonu - to jest na mjerodavnim odredbama Zakona o parničnom postupku.

2. Ocjena Suda

17. Sud je utvrdio relevantna opća načela u predmetu *Vusić* (gore citiran, odlomci 38. i 44.)

18. Uzimajući u obzir okolnosti ovoga predmeta Sud primjećuje da je Vrhovni sud Republike Hrvatske najprije, odlučivši o osnovanosti revizije podnositelja zahtjeva, uvažio istu kao dopuštenu, ali je kasnije u istom postupku odbacio reviziju podnositelja zahtjeva kao nedopuštenu - isto kao u predmetu *Vusić*.

19. Vladina tvrdnja da je druga od navedenih odluka bila u skladu sa sudskom praksom Vrhovnog suda Republike Hrvatske nije od značaja u ovom predmetu (vidjeti gore citirani predmet *Vusić*, odlomak 43.).

20. U svjetlu gore navedenog, Sud smatra da postojanje dviju proturječnih odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske u istom predmetu nije u skladu s načelom pravne sigurnosti. Uloga višega suda je upravo rješavati proturječnosti u sudskoj praksi, izbjegavati nedosljednosti i osigurati jedinstvenu primjenu zakona. Stoga je donošenjem novog rješenja o istome pitanju u istome postupku, suprotnog od prethodnog rješenja, bez ikakvog upućivanja na prethodno rješenje ili davanja obrazloženja za drukčije shvaćanje, Vrhovni sud Republike Hrvatske u ovome predmetu sâm postao izvor nesigurnosti (vidjeti gore citirani predmet *Vusić*, odlomak

45.)). Na taj je način povrijedio načelo pravne sigurnosti sadržano članku 6. stavku 1. Konvencije.

21. Stoga je došlo do povrede tog članka.

II. PRIMJENA ČLANKA 41. KONVENCIJE

22. Člankom 41. Konvencije propisano je sljedeće:

„Ako Sud utvrdi da je došlo do povrede Konvencije i dodatnih protokola, a unutarnje pravo zainteresirane visoke ugovorne stranke omogućava samo djelomičnu odštetu, Sud će, prema potrebi, dodijeliti pravičnu naknadu povrijeđenoj stranci.”

A. Šteta

23. Podnositelj zahtjeva potraživao je 2.100 eura (EUR) na ime imovinske štete i 7.500 EUR na ime neimovinske štete.

24. Vlada je smatrala da su potraživani iznosi prekomjerni i neutemeljeni.

25. Sud ne nalazi nikakvu uzročnu vezu između utvrđene povrede i navodne imovinske štete; stoga odbija zahtjev. S druge strane, dodjeljuje podnositelju zahtjeva 1.500 EUR na ime neimovinske štete.

B. Troškovi i izdaci

26. Podnositelj zahtjeva također je potraživao 3.075 hrvatskih kuna (HRK) na ime troškova i izdataka nastalih pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske i 10.250 HRK ime troškova nastalih pred ovim Sudom.

27. Vlada je smatrala da su ti iznosi pretjerani, nepotkrijepljeni i neosnovani.

28. Uzevši u obzir dokumente koje ima u posjedu i svoju sudsku praksu, Sud smatra razumnim dosuditi iznos od 1.700 EUR na ime troškova po svim osnovama.

C. Zatezne kamate

29. Sud smatra primjerenim da se stopa zatezne kamate temelji na najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke uvećanoj za tri postotna poena.

IZ TIH RAZLOGA SUD JEDNOGLASNO

1. *Utvrđuje* da je zahtjev dopušten;

2. *Presuđuje* da je došlo do povrede članka 6. stavka 1. Konvencije;
3. *Presuđuje*
 - (a) da tužena država treba u roku od tri mjeseca podnositelju zahtjeva isplatiti sljedeće iznose koje je potrebno preračunati u hrvatske kune prema tečaju važećem na dan isplate:
 - (i) 1.500 EUR (tisuću i petsto eura), na ime neimovinske štete, uvećanih za sve poreze koji bi se mogli zaračunati;
 - (ii) 1.700 EUR (tisuću i sedamsto eura), uvećanih za sve poreze koje bi se mogli zaračunati podnositelju zahtjeva, na ime troškova i izdataka;
 - (b) da se od proteka prethodno navedena tri mjeseca do namirenja na prethodno spomenute iznose plaća obična kamata prema stopi koja je jednaka najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke tijekom razdoblja neplaćanja, uvećanoj za tri postotna poena;
4. *Odbija* preostali dio zahtjeva podnositelja za pravičnom naknadom.

Sastavljeno na engleskom jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 5. listopada 2017. godine u skladu s pravilom 77. stavcima 2. i 3. Poslovnika Suda.

Renata Degener
Zamjenica tajnika

Kristina Pardalos
Predsjednica